

Húsvét után az apostolok nem hisznek azoknak, akik a feltámadás hírét terjesztik.

Sem Mária Magdolnának, aki találkozott Jézussal, sem az emmauszi tanítványoknak, akik együtt vacsoráztak vele.

Igaz, Jézus nehezen is volt felismerhető. Mária Magdolna előbb kertésznek nézte, az Emmausz felé bandukoló tanítványok sem ismerték fel, amíg együtt gyalogoltak és beszélgettek vele. Amikor meghívták, hogy maradjon velük estére, még akkor sem tudták, hogy ki az útitársuk. Csak a kenyér megtöréséről ismerték meg.

Én sem könnyen ismerem fel Isten gyermekét egy idegenben, akivel együtt utazom, együtt állok sorban, vagy aki valamelyik politikai oldal véleményét képviseli valahol.

Akár a feltámadásban is könnyebben hiszek – Jézuséban, a miénkben –, mint hogy az engem esetleg zavaró, aszociális személyben Isten gyermekét lássam. És ellenségem nincs is, benne biztosan még nehezebben látnám. Ezért Jézus joggal nekem is szememre veti hitetlenségemet és keményszívűségemet.

Csepreginé Fiers Márta, Budapest